

Foringelserne er så markante, at også bilbranchen vil blive hårdt ramt.

De ganske mange mennesker, der i forbindelse med en skilsmisse er pålagt børne- eller underholdsbidrag, rammes hårdt af begrænsningen af fradragsværdien af de nævnte bidrag.

Da familier med kun én indkomst ikke har mulighed for at overføre det uudnyttede bundfradrag i den foreslåede topskat mellem ægtefællerne, vil disse familier skulle betale mere i skat end familier med to indkomster. Dette problem, som også findes i dag, vil blive forværret af regeringens forslag. Regeringens ændringsforslag vil yderligere forstærke problemet.

Mindretallet er enig med regeringen i behovet for markante lettelser i beskatningen af arbejdsindkomster, som er særdeles høj i Danmark sammenlignet med andre lande. Men mindretallet er uenig med regeringen i valg af metode til at nå dette mål. Som beskrevet i ovenstående flytter regeringens forslag en lang række skattepolitiske hegnspele i socialdemokratisk og centralistisk retning og altså væk fra, hvad mindretallet finder ret og rimeligt. Derfor afviser mindretallet regeringens skattereform og indstiller alle 23 lovforslag i reformen til forkastelse.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

De af ministeren stillede ændringsforslag udvander det oprindelige lovforslag. Mindretallet er dog tilfreds med, at ministeren i ændringsforslag nr. 2 fastslår, at værdien af en firmabil tager udgangspunkt i nyvognsprisen, og at der til værdien medregnes istandsættelsesudgifter, samt at mindstegrænsen sættes til 150.000 kr. Dette er resultatet af en kritik, mindretallet fremførte under 1. behandling. Mindretallet finder det skandaløst, at regeringen begrænser firmabilens værdiansættelse til 400.000 kr. Derfor agter mindretallet at stemme imod også ændringsforslag nr. 2, der i øvrigt imødekommer mindretallets kritik.

Mindretallet konstaterer, at med lovforslaget er der sket en nødvendig opstramning af reglerne for beskatning af frynsegoder, men bemærker dog, at det hurtigt vil vise sig at være utilstrækkeligt.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, CD, RV og KRF):

Til titlen

1) Titlen affattes således:

»Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven, skattekontrolloven og virksomhedsskatteoven (Telefonudgifter og personalegoder)«.

Til § 1

2) Det i den foreslåede ændring foreslåede § 16, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Den skattepligtige værdi af en bil, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, sættes til en årlig værdi på en procentdel af bilens værdi, dog mindst af 150.000 kr. og højst af 400.000 kr. Procentdelen udgør 20 for indkomståret 1994, 21 for indkomståret 1995, 22 for indkomståret 1996 og 23 for indkomståret 1997 og følgende indkomstår. For biler, der er anskaffet af arbejdsgiveren højst tre år efter første indregistrering, opgøres bilens værdi i det indkomstår, hvori første indregistrering er foretaget, i de to følgende indkomstår til den oprindelige nyvognspris og herefter til 75 pct. af nyvognsprisen. For biler, der er anskaffet mere end tre år efter første indregistrering, og for tidligere hyrevogne, der anskaffes uden berigtigelse af registreringsafgift, opgøres bilens værdi til arbejdsgiverens købspris inklusive eventuelle istandsættelsesudgifter. Er bilen kun til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori bilen ikke har været til rådighed. Hvis en bil, der af arbejdsgiveren m.v. er stillet til rådighed for den skattepligtige udelukkende for erhvervs-mæssig kørsel, benyttes privat, beskattes værdien af den private benyttelse i det pågælden-